

بررسی ریسه و عوامل زمینه‌ساز آن در مرکز طبی کودکان

دکتر محمود رضا اشرف، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران، مرکز طبی کودکان

Study of Breath-Holding Spell and Its Triggering Factors in Children's Hospital Medical Center

ABSTRACT

To evaluate Breath-holding spell (BHS) and its triggering factors, 47 children with BHS admitted to the outpatients clinic of Children's Hospital Medical Center, between Sept 1998 - June 1999, were included in this prospective study. Diagnosis of BHS was made for cases by medical history, pediatric physical examination, EEG, ECG and lab findings. Four cases were excluded from study because of paroxysmal epileptic discharges at their EEGs. Of 43 cases having BHS (M:F: 1.15:1), 74.4% were less than 24 months of age (mean age 18.4 mo). 77% of patients had onset of BHS within 12 months of age. Family history of BHS in first degree relatives were found in 51% of patients.

Parent consanguinity were found in 30% of cases. The commonest type of BHS were cyanotic (79.1%), Pallid (11.6%) and mixed (9.3%) were other types. Pain and anger were the commonest triggering factors. 78% of cases were iron deficient and 53% of cases had iron deficiency anemia.

Key Words: Breath-holding spell; Iron Deficiency; Iron Deficiency Anemia; Serum ferritin

چکیده

واژه‌های کلیدی : ریسه؛ فقر آهن؛ کم خونی فقر آهن؛
فریتین سرم

مقدمه

ریسه (Breath-holding spell) یکی از حوادث حمله‌ای غیرصرعی (Non epileptic paroxysmal events) است که در گروه سنکوپ‌ها تقسیم‌بندی می‌گردد(۱). تشخیص ریسه از صرع نه تنها یکی از رضایت‌بخش‌ترین تجربیات هر پزشک است بلکه به بیمار و خانواده‌اش کمک قابل ملاحظه روحی و جسمی می‌نماید(۲).

ریسه از قرنهای گذشته در علم پزشکی مطرح بوده و بفراز نیز از آن نام برده است(۳). نوشته‌های Culpepper در سال ۱۷۳۷ از قدیمی ترین مطالب بالینی در مورد ریسه است(۱). شیوع ریسه در مطالعات آینده‌نگر قبلی ۰/۱ تا ۶/۴٪ گزارش شده است(۴).

جهت بررسی ریسه (Breath holding spell BHS) و عوامل زمینه‌ساز آن، ۴۷ کودک طی یک دوره ۹ ماهه در یک مطالعه آینده‌نگر، مورد مطالعه قرار گرفتند. تشخیص ریسه توسط شرح حال طبی، معااینه توسط متخصص، نوار مغزی، نوار قلب و آزمایشات پاراکلینیک بوده است. چهار کودک به دلیل داشتن امواج حمله‌ای صرعی در نوار مغزی، از مطالعه خارج شدند.

چهل و سه کودک با متوسط سن ۱۸/۴ ماه و نسبت جنسی ۱/۱۵ مورد مطالعه قرار گرفتند که شروع حملات ریسه در ۷۷٪ از آنها در سن زیر ۱۲ ماهگی بوده است. سابقه خانوادگی ریسه در منسوبيين درجه یک را ۵۱٪ موارد گزارش نمودند. سی درصد کودکان دارای والدین با نسبت خانوادگی بودند.

شایعترین نوع ریسه، کبد (۷۹/۱٪) و سپس سفید (۱۱/۶٪) و مخلوط (۹/۳٪) بود. درد و عصبانیت، شایعترین عوامل شروع‌کننده بودند. هفتاد و هشت درصد کودکان مبتلا به فقر آهن و ۵۳٪ مبتلا به کم خونی فقر آهن بودند.

فاصله QT تصحیح شده (QTC) توسط کاردیولوژیست و تفسیر EEG توسط یک و گاهی دو نورولوژیست انجام گردید. قند ناشتا کمتر از ۵۰ میلی‌گرم درصد میلی‌لیتر، کلسمیم کمتر از ۸ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر، سدیم زیر ۱۳۰ و بالای ۱۵۰ میلی‌اکی والان در لیتر، QTC ۰/۴۴ ثانیه و بالاتر و EEG حاوی امواج صرعی از معیارهای پاراکلینیک حذف بیماران از مطالعه بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از رایانه و برنامه نرم‌افزاری SPSS-7.5 انجام گردید.

یافته‌ها

در مدت ۹ ماه مطالعه در مرکز طبی کودکان، ۴۷ بیمار با تشخیص اولیه ریسه وارد مطالعه شدند که ۴ بیمار به علت وجود امواج صرعی در EEG با تشخیص احتمالی صرع از مطالعه خارج گردیدند و لذا ۴۲ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند. کمترین سن مراجعه کنندگان ۱/۷ ماه، بیشترین ۴۲/۸ ماه و میانگین سنی آنها ۱۸/۴ ماه بود. ۷۴/۴٪ بیماران در هنگام مراجعه سن زیر ۲۴ ماه داشتند. توزیع سنی شروع ریسه در جدول ۱ و یافته‌های بالینی آنها در جدول ۲ آورده شده است.

آزمایشات بیوشیمیابی درخواستی در تمام بیماران در حد طبیعی بود. از ۳۲ بیماری که CBC و اندازه‌گیری فربین سرم را انجام دادند، در ۲۵ مورد کمبود آهن ملاحظه شد (۷۸٪). که در یک مورد با توجه به جواب آهن سرم بود. ۲۲ بیمار با توجه به جواب هموگلوبین مناسب برای سن دچار کم‌خونی بودند (۶۸٪) و در ۱۷ بیمار کم‌خونی فقر آهن ملاحظه شد، یعنی هم هموگلوبین پایین و هم فربین سرم پایین داشتند (۵۳٪). میانگین هموگلوبین در بیماران $1/۵۶ \pm 1/۱۰$ گرم در صد میلی‌لیتر بود. در بین بیمارانی که دچار کمبود آهن بودند درصد انواع ریسه به ترتیب ۷/۶۸ سیانوتیک یا کبود، ۲۰٪ رنگ پریده یا سفید و ۱۲٪ نوع مخلوط بود. از بین بیماران مبتلا به ریسه که کم‌خونی فقر آهن داشتند، ۷۷/۸٪ ریسه نوع کبود، ۱۶/۷٪ ریسه نوع سفید و ۵/۵٪ ریسه نوع مخلوط داشتند. در تمام ۳۱ بیماری که اندازه‌گیری QTC را انجام دادند، مورد غیرطبیعی QTC طولانی ملاحظه نشد. انجام ندادن اقدامات درخواستی و عدم مراجعه بعضی از والدین جهت ارائه جواب آزمایشات انجام شده از مشکلات اجرایی این بررسی بود، بخصوص که آنها در اولین مراجعه از خوش‌خیم بودن ماهیت ریسه آگاه می‌شدند.

ریسه معمولاً بین ۱۸۶ ماهگی شروع شده و در ۹۰ درصد موارد تا ۶ سالگی خودبخود بهبود می‌باشد (۷,۶). گرچه ریسه یک حادثه خوش‌خیم است و لیکن باعث ترس و وحشت والدین می‌شود. سه شکل مختلف ریسه بصورت سیانوتیک یا کبود، سفید و یا رنگ پریده (Pallid) و مخلوط (Mixed) شرح داده شده است. ارتباط کم‌خونی بخصوص کم‌خونی فقر آهن با ریسه از سال ۱۹۶۳ گزارش شده است و جالب اینکه درمان کم‌خونی و فقر آهن به درمان حملات ریسه کمک می‌نماید (۱۱,۱۰,۹,۸).

با توجه به این مطالب بر آن شدیم تا در یک مطالعه آینده‌نگر توصیفی ریسه و عوامل زمینه‌ساز آن را در کودکان مراجعه کننده به درمانگاه مرکز طبی کودکان مورد بررسی قرار دهیم. در این مطالعه فقر آهن و کم‌خونی فقر آهن مورد تأکید بیشتری قرار گرفت.

روش و مواد

نوع مطالعه آینده‌نگر توصیفی و از نوع مقطعی بود. جمعیت مورد مطالعه شامل کلیه شیرخواران و کودکانی بود که با شکایت ریسه به درمانگاه بیمارستان مرکز طبی کودکان آورده شده بودند. مدت انجام مطالعه ۹ ماه و از مهر ۱۳۷۷ تا تیر ۱۳۷۸ بود. برای بیمارانی که با توجه به اظهارات والدین تشخیص ریسه مطرح می‌شد، بعد از گرفتن شرح حال دقیق توسط پزشک متخصص و در صورت تأیید تشخیص ریسه، پرسشنامه‌ای تکمیل می‌گردید. معیار ما در تشخیص ریسه شرح حال بیمار بود و تنها موارد ریسه شدید مورد نظر قرار گرفت. ریسه شدید به مواردی اطلاق می‌شود که تاریخچه چند حمله گریه و بدنبال آن قطع صدای گریه، تغییر رنگ، تغییر هوشیاری و تون حاصل می‌گردد (۱۲). بر اساس رنگ بیمار در هنگام حمله سه شکل کبود، رنگ پریده و مخلوط مجزا گردید. شکل مخلوط به مواردی اطلاق شد که بیمار در هنگام یک حمله هم سیانوزه و هم رنگ پریده می‌گردد. از بیماران معاینات فیزیکی بعمل می‌آمد. سابقه قبلی صرع، اختلالات تکاملی و بیماریهای عصبی از معیارهای بالینی حذف بیماران از مطالعه بود. سن، جنس، سن شروع ریسه، سابقه خانوادگی ریسه در اقوام درجه اول، نسبت والدین بیمار، نوع حمله و عامل شروع کننده ریسه از پرسشها بود که از والدین بعمل آمد. والدین منسوب به اقوام درجه اول و دوم اطلاق شد.

اقدامات آزمایشگاهی درخواستی شامل CBC و اندازه‌گیری قند، کلسمیم، الکتروولیت و فربین سرم بود. معاینه قلب و اندازه‌گیری

(۱۱) و Donam در ترکیه ۱/۳ : ۱ (۱۲) بود. در یک مطالعه در اسکاندیناوی شیوع ریسه در دختران بیش از پسران بوده است (۳). ۷۴/۴٪ بیماران در این مطالعه در هنگام مراجعت سن زیر ۲۴ ماه داشتند و در هندوستان ۸۰٪ بیماران در هنگام مراجعت زیر ۱۸ ماه بودند (۹). بیشترین سن شروع حملات ریسه در مطالعه ما بین ۷-۱۲ ماهگی بود. ۷۶٪ بیماران ما اولین حمله را زیر یکسالگی تجربه کردند که مشابه آمار هندوستان است (۱۰/۷۴%). بعضی از مطالعات در ۵٪ موارد شروع ریسه را از دوران نوزادی ذکر می‌کنند (۲). در مطالعه ما کمترین سن ۱/۷ ماه بود.

وجود سابقه خانوادگی ریسه در این مطالعه در ۵۱/۲٪ بیماران وجود داشت که این سابقه در مطالعه اردن ۴۷/۵٪ و در مطالعه دیگر ۲۳٪ بود (۷). در یک بررسی روی شجره‌نامه کودکان با سابقه حملات ریسه ۲۷٪ والدین و ۲۱٪ خواهران و برادران بیماران سابقه ریسه را ذکر کردند. توارث اتوزومال غالب با نفوذ کاهش یافته گزارش شده است (۱۲). ۳۰٪ والدین بیماران ما منسوب بودند. این ارتباط تنها در مطالعه اردن بررسی شده بود که والدین منسوب را در ۷۰٪ موارد گزارش کردند (۱۱). شایعترین شکل حمله ریسه در مطالعه ما سیانوتیک یا کبود بود (۱/۷۹%). شکل رنگ پریده یا سفید ۱۱/۶٪ و شکل مخلوط ۹/۳٪ موارد دیگر را شامل می‌شد. در مطالعه اردن ۵۸/۵٪ موارد ریسه نوع سیانوتیک، ۲۲/۵٪ نوع رنگ پریده و ۱۹/۵٪ از موارد نوع مخلوط بود. در بیشتر مطالعات، شایعترین فرم ریسه سیانوتیک است که از ۵۴٪ (۲) تا ۹۶٪ (۹) گزارش شده است.

شایعترین عامل شروع کننده ریسه، در این مطالعه درد و خشم بود (جدول ۲). در مطالعه هندوستان هم کودکان با سابقه ریسه به میزان قابل توجهی هموگلوبین و آهن سرم کمتری نسبت به گروه شاهد داشتند. در هیچیک از مطالعات قبلی جهت بررسی فقر آهن از فریتین سرم استفاده نشده بود. لازم به ذکر است که اندازه گیری فریتین سرم بسیار دقیق تر از اندازه گیری آهن سرم است. اختلال کار سیستم عصبی اتونوم در ایجاد حملات ریسه نقش دارد. میزان نوراپی‌تفرین پلاسمای در کودکان با سابقه ریسه کمتر از گروه کنترل است (۱۵). نقش آهن و کم خونی فقر آهن در پاتوژنی حملات ریسه از سال ۱۹۶۳ توسط Holowach مطرح گردیده است. عده‌ای از محققان معتقدند که ذخایر کافی آهن در حفظ فعالیت طبیعی سیستم اتونوم مؤثر است (۱۵). گزارشاتی از بهبودی حملات ریسه بعد از درمان کم خونی بدون وجود فقر آهن (۱۰) و درمان حملات ریسه با آهن بدون افزایش هموگلوبین وجود دارد (۱۶). با توجه به این

جدول ۱- توزیع سنی شروع ریسه در بیماران مورد مطالعه در درمانگاه

مرکز طبی کودکان از ۵ مهر ۱۳۷۷ الی تیر ۱۳۷۸

سن بر حسب ماه	تعداد	درصد
۰-۶	۱۴	۳۲/۶
۷-۱۲	۱۹	۴۴/۲
۱۳-۲۴	۸	۱۸/۶
۲۴	۲	۴/۷
جمع	۴۳	۱۰۰

جدول ۲- یافته‌های مریبوط به ۴۳ بیمار مبتلا به ریسه که از تاریخ ۵ مهر ۱۳۷۷

الی ۵ تیرت ۱۳۷۸ به درمانگاه مرکز طبی کودکان مراجعت کرده‌اند

جنس	پسر	دختر	سن
سابقه فامیلی ریسه:			
بله	۲۲	۴۶/۵	۵۳/۵
خیر	۲۱	۵۱/۲	۴۶/۵
نسبت فامیلی والدین:			
منسوب	۱۳	۳۰/۲	۵۱/۲
غیر منسوب	۳۰	۶۹/۸	۴۶/۵
نوع حمله			
سیانوتیک	۲۲	۷۹/۱	۷۹/۱
Pallid	۵	۱۱/۶	۴۶/۵
Mixed	۴	۹/۳	۵۱/۲
فاکتورهای شروع کننده:			
خشم	۲۸	۴۵/۱	۴۵/۱
درد	۲۸	۴۵/۱	۴۶/۵
ضریبه سر	۲۰	۴۶/۵	۴۱/۱
هیجان	۱۸	۴۱/۱	۹/۳
ترس ناگهانی	۴	۹/۳	۴۱/۱

بحث

در مدت ۹ ماه بررسی ریسه در درمانگاه مرکز طبی کودکان ۴۳ بیمار مورد مطالعه قرار گرفتند. تعداد ۴۳ بیمار در مدت ۹ ماه تعداد قابل ملاحظه‌ای بود بخصوص که تنها در یک مرکز انجام گردید. در مطالعات اخیر در هندوستان ۵۰ بیمار در یک مرکز طرف ۲ سال، در اردن ۶۷ بیمار در یک مرکز طرف ۳ سال و در ترکیه ۷۶ بیمار در دو مرکز طرف ۲-۵ سال گزارش شدند.

نسبت پسر به دختر در مطالعه ما ۱/۱۵ : ۱ بود که این نسبت در مطالعه Bhatia در هندوستان ۳ : ۱ (۹)، Daoud در اردن ۱/۷ : ۱

پیشنهادات

گرچه انجام EEG و اندازه‌گیری QTC بطور روشن در بیماران ریسه پیشنهاد نمی‌شود، بررسی کم خونی و فقر آهن در بیماران ریسه حائز اهمیت است، بخصوص که درمان کم خونی و فقر آهن بهبود حملات ریسه مؤثر است.

سپاسگزاری

از زحمات خانم دکتر قاطمه ناجیک و خانم دکتر مانثه شرافت به جهت کمک در ارتقای اطلاعات، آقای دکتر عید الرزاق کبانی به جهت معاشرات قلب و اندازه‌گیری QTC و آقایان دکتر ابوالفضل نصیریان و دکتر محمود محمدی به جهت تفسیر EEG بیمارا تشکر و قدردانی می‌نمود.

مطلوب در بیماران با سابقه ریسه علاوه بر بررسی کم خونی، ارزیابی کمبود آهن نیز توصیه می‌شود، که اندازه‌گیری فربین سرم معیار دقیق‌تری از اندازه‌گیری آهن سرم است. در بین بیماران مانکه اندازه‌گیری QTC را انجام دادند موارد غیرطبیعی ملاحظه نشد. با توجه به آنکه سنتروم QT طولانی بر خلاف ریسه می‌تواند مرگبار بوده و بخصوص با فرم رنگ پریده شباهت دارد، اندازه‌گیری QTC در بیماران ریسه منطقی به نظر می‌رسد. بعضی از محققان بر این اندازه‌گیری در بیماران ریسه تأکید بیشتری دارند(۱۷).

منابع

- Stephenson JBP. Non epileptic seizures. In : Wallace S. Epilepsy in children. 1th ed 1996. P. 11-12. Chapman Hall. Medical. London.
- Brett EM, Neville BGR. Epilepsy and Convulsions. In: Brett EM. Pediatric Neurology. 3th ed. 1997 P. 379-80. Churchill Livingstone.
- Illingworth RS. Crying, Temper tantrums, Breath - holding attacks. In : Illingworth RS. The normal child. 9th ed. 1987 P. 326-28. Churchill Livingstone.
- Lombroso CT, Lerman, P. Breath-holding spells (cyanotic and pallid infantile syncope). Pediatrics. 1967; 39: 563-81.
- Bridge EM, Livingstone S, Tietze C. Breath-holding spells: Their relationship to syncop e, convulsions and other phenomena. J Pediatr. 1943; 23: 539-61.
- Aicardi J. Diagnosis and differential diagnosis. In: Aicardi J. Epilepsy in children. 2th ed. 1994 p. 359-60. Raven press New York.
- Lockman LA. Non epileptic paroxysmal disorders. In : Swaiman KF. Pediatric Neurology. 2th ed. 1994, P. 571-72.
- Holowach J, Thurston DL. Breath-holding spells and anemia. N Engl J Med. 1956; 268: 21-30.
- Bhatia MS, Singhal PK, Dhar NK, Nigam VP, Malik SC, Mullik DN. Breath - holding spells : an analysis of 50 cases. Indian Pediatr. 1990; 27: 1073-79.
- Colina KF, Abelson HT. Resolution of breath-holding spells with treatment of concomitant anemia. J Pediatr. 1995; 126: 395-97.
- Daoud AS, Batieha A, AL - sheyyab M, Abuckleish F, Hijazi S. Effectiveness of iron therapy on breath - holding spells. J Pediatr. 1997; 130: 547-50.
- Dimario FJ, Sarfarazi M. family pedigree analysis of children with severe Breach-holding spells. J Pediatr. 1997; 130: 647-51.
- Donma MM. Clinical efficacy of piracetam in treatment of breach-holding spells. Pediatr. Neurol. 1998; 18: 41-45.
- O' Donohoe NV. Diagnosis and differential diagnosis of epilepsy. In: O' Donohoe NV. Epilepsies of childhood. 3th ed. 1994 p. 215-18 Butterworth - Heinemann.
- Dimario FJ. Breath-holding spells in childhood. Am J Dis Child. 1992; 146: 125-31.
- Tam DA, Rash FC. Breath-holding spells in a patient with transient erythroblastopenia of childhood. J Pediatr 1997; 130: 651-53.
- Breningstall GN. Breach-holding spells. Pediatr Neurol. 1996; 14: 91-7.